

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie z powództwa M. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w Katowicach, w przedmiocie zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z 14 listopada 2023 r. sygn. I CSK 1090/23, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 10 kwietnia 2024 r., wniosku powoda o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Dariusza Pawłyszczę od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Najwyższym, sygn. III CZ 382/23,

- 1. pozostawia wniosek bez rozpoznania;**
- 2. odrzuca wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego;**
- 3. oddala wniosek o zawieszenie postępowania.**

UZASADNIENIE

Pismem z 14 lutego 2024 r. pełnomocnik M. sp. z o.o. z siedzibą w T. (dalej: „powód” lub „wnioskodawca”) złożył wniosek o wyłączenie od orzekania w sprawie o sygn. akt III CZ 382/23 SSN Dariusza Pawłyszczę. Jako podstawę żądania powód wskazał okoliczność rekomendowania SSN Dariusza Pawłyszczę przez Krajową Radę Sądownictwa, ukształtowaną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych

innych ustaw (Dz.U. 2018, poz. 3). Jego zdaniem, „osoba powołana przez polityczną KRS nie jest bezstronnym i niezawisłym sądem ustanowionym ustawą (...) albowiem skład ten nie stanowi „sądu” w rozumieniu TFUE”.

Niezależnie od powyższego, powód złożył „wniosek ewentualny” o wyłączenie w trybie art. 49 k.p.c. od orzekania w sprawie imiennie wymienionych sędziów Sądu Najwyższego w przypadku przydzielenia im prawy, a w przypadku nieuwzględnienia wniosku o wyłączenie – o przeprowadzenie testu niezawisłości i bezstronności tych osób na podstawie okoliczności ujawnionych w toku postępowania o wyłączenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1093, dalej: „u.SN”), do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania. Natomiast zgodnie z art. 26 § 3 u.SN wniosek, o którym mowa w § 2, pozostawia się bez rozpoznania, jeżeli obejmuje ustalenie oraz ocenę zgodności z prawem powołania sędziego lub jego umocowania do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości.

W niniejszej sprawie wnioskodawca wnosząc o wyłączenie od orzekania SSN Dariusza Pawłyszcz nie powołał żadnych okoliczności, które miałyby świadczyć o braku jego niezawisłości. Jako jedyny argument w tym względzie wskazał okoliczność rekomendowania SSN Dariusza Pawłyszcz przez Krajową Radę Sądownictwa ukształtowaną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych

ustaw. Tym samym podniesiona przez niego argumentacja odpowiada dyspozycji normy zawartej w art. 26 § 3 u.SN.

Jednocześnie należało odrzucić wniosek powoda w zakresie wyłączenia imiennie wskazanych sędziów Sądu Najwyższego. Żądanie to wpłynęło do Sądu Najwyższego przed wyznaczeniem składu orzekającego w sprawie o rozpoznanie wniosku o wyłączenie SSN Dariusza Pawłyszcz. Tymczasem zgodnie z uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r. (I NOZP 1/19) wniosek o wyłączenie sędziego niewyznaczonego do rozpoznania sprawy jest niedopuszczalny i podlega odrzuceniu bez składania przez sędziego oświadczenia, o jakim mowa w art. 52 § 2 k.p.c., przy czym sędzia objęty takim wnioskiem o wyłączenie może zasiadać w składzie sądu rozpoznającego wniosek. Wniosek o wyłączenie sędziów nie może być bowiem abstrakcyjny, hipotetyczny lub w oczywisty sposób niezawierający konstrukcyjnych elementów – w tym nie może dotyczyć wyłączenia sędziego niewyznaczonego do rozpoznania sprawy (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 7 stycznia 2020 r., I NSPO 12/19; z 17 czerwca 2020 r., I NWW 20/20; z 10 listopada 2020 r., I NWW 64/20).

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[SOP]

[ms]